

Щорічно студентам пропонують долучитися до тисяч або й сотень тисяч стипендіальних програм. Очевидно, що ці програми досить кардинально різняться відповідно до багатьох своїх аспектів: формату, інституту чи організації, від якого стипендія надається, умов та вимог до учасників тощо. Так само різняться і мотивації самого кандидата долучитися до подібних програм. Тому, перш ніж стати учасником Конкурсу на здобуття стипендії Асоціації випускників Університету «КРОК», для себе важливо чітко зрозуміти: а навіщо, власне, мені, студенту, приймати участь у такого роду заходах? Чому саме я? І чому саме тут?

На мою думку, стипендія – це не просто, товсто кажучи, грошова винагорода за те, що ти вже зробив. Це так само і певний стимул зробити ще: не зупинятися на досягнутому, підтримувати свою громадську позицію, тобто певним чином проявити себе знову, при цьому абсолютно не зважаючи на рід та сферу твоїх занять. Та чому це так важливо? Адже, погодьтеся, що будучи молодим парубком, можна і зовсім не надавати належного значення таким програмам, бо в молодому житті існує багато різного роду занять, котрим можна приділити свій час та ентузіазм. Однак, повсякчас я керуюся вагомим життєвим кредо: бажаючи змінювати світ на краще, потрібно, перш за все, починати ці зміни з себе самого.

Окрім цього, для мене дуже важливо бути далекоглядним у своїх діях. І я не маю на увазі створити якусь стратегію чи план, і жити суворо відповідно до нього, ні. Дізнатися задалегідь, якими будуть зміни у твоєму житті, неможливо, так само як і про вплив та характер цих змін. Справа в тому, що зміни потрібно очікувати та більш того – спонукати, робити відповідні, часом нелегкі, кроки. Адже то є так просто – розсіяти своє бажання та небайдужість на справи розгульні, та просто втратити дорогоцінний час своєї молодості.

Маючи активну життєву позицію та досвід діяльності у різних сферах громадського життя, я можу назвати себе свідомою молодою особистістю. Я заробляв цей досвід, приймаючи участь у різних громадських та студентських проектах, ініціативах, у волонтерському русі, допомагаючи бездомним та покинутим літнім людям, будучи куратором студентів-першокурсників у коледжі, організувавши музичний фестиваль «Play Music Stop Violence», знайомлячись з все більшим колом різних та цікавих особистостей, подорожуючи, та просто – пізнаючи. І зараз моя самосвідомість полягає в тому, що нині я молодий, нині я підступаю до порогів дорослого життя. І, так само, нині в мене є всі необхідні засоби – здоров'я, бажання та доступ до колосального об'єму інформації – аби бути «людиною-отаку». То чому б мені цим не користуватися? Навіщо витратити свої життєві ресурси на щось буденне та швидкоплинне?

Так, у найрізніших сферах громадського життя я й досі прагну дізнаватися якомога більше, немов губка, вбираючи відповідні знання, навички, контакти, що неодмінно стануть мені у нагоді в майбутті. У свої 19 років моя життєва ціль полягає саме в цьому. Я вважаю, що рід твоїх занять не має обмежуватися лише інтересом до цього заняття. Справа у тому, наскільки тебе захоплює те, що ти робиш, наскільки ти це любиш, цінуєш, вдосконалюєш.

Таким чином я можу відповісти на поставлені на початку запитання й, цілком виправдано для самого себе, стати учасником чергової цікавої програми в рідному університеті. Конкурс на здобуття стипендії Асоціації випускників Університету «КРОК» для мене є не винагородою, а потужним стимулом. Як для студента, мені є дуже цінним те, що моя альма-матер таким шляхом заохочує мене продовжити свою діяльність та змінюватися. А цими змінами робити навколишній світ бодай трішечки кращим. Подача своєї кандидатури – це не те, що я мушу зробити; навпаки, ця заявка – це те, що я хочу зробити. І роблю.

Кудряшов Євгеній Олександрович,
ФЕП, Туристична діяльність, 2 курс